

Αριθμός Βουλεύματος 465 /2016

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές, Ευδοξία Πιστιόλα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Κωνσταντίνο Σπυράκο, Πλημμελειοδίκη - Εισηγητή και Κυριακή Κοκκινάκη, Πλημμελειοδίκη, με την παρουσία της Γραμματέως Αργυρούλας Σιτέ.

Συνεδρίασε, μυστικά, στο γραφείο της Προέδρου, στις 24.8.2016, προκειμένου να αποφανθεί για τη διαφωνία που ανέκυψε μεταξύ της Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιώς και της Ανακρίτριας του Ε' Τμήματος Πλημμελειοδικών Πειραιώς, επί της προσωρινής κράτησης ή μη του κατηγορουμένου Θρασύβουλου - Κωνσταντίνου Λυκουρέζου του Παναγιώτη και της Ρόζας - Λίζας, κατοίκου Αθηνών. Η Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ζωή Νικολάου, υπέβαλε προς το Συμβούλιο αυτό την ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε, μαζί με τη με αριθμό Φ16-993/5006/22.8.2016 έγγραφη πρότασή της, που έχει ως εξής:

Εισάγω ενώπιον του Συμβουλίου Σας, κατά τις διατάξεις των άρθρων 32 παρ. 1, 4, 138 παρ. 2, 283 παρ. 1γ και 307 περ. στ' Κ.Π.Δ. την συνημμένη ανακριτική δικογραφία που σχηματίστηκε κατά του Λυκουρέζου Θρασύβουλου - Κωνσταντίνου του Παναγιώτη, κατ. Αίγινας μετά από

διαφωνία μας με την Ανακρίτρια του Ε΄ Τμήματος Πρωτοδικείου Πειραιώς όσον αφορά στην επιβολή ή μη προσωρινής κράτησης σε βάρος του κατηγορουμένου και εκθέτω τα ακόλουθα:

Κατά του ανωτέρω ασκήθηκε ποινική δίωξη για πρόκληση ναυαγίου με ενδεχόμενο δόλο από την οποία επήλθε θάνατος, διατάραξη της ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας με ενδεχόμενο δόλο από την οποία επήλθε θάνατος, ανθρωποκτονία από αμέλεια κατά συρροή και σωματική βλάβη από αμέλεια κατά συρροή (αρθρ. 26 παρ. 1, 27 παρ. 1, 28, 29, 94, 277 γ΄- β΄, 291 παρ. 1 γ΄- β΄, 302 παρ. 1^α, 314 παρ. 1^α Π.Κ.). Μετά την απολογία του, αφού ακούσαμε τον ίδιο και τους συνηγόρους, προτείναμε να κρατηθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος επειδή προκύπτουν σε βάρος του επαρκείς ενδείξεις για τέλεση κακουργηματικών πράξεων (πρόκλησης ναυαγίου και διατάραξης ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας με επελθόντες θανάτους προσώπων) καθώς και για το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, καθ' όσον κατά την άποψή μας προέκυπταν προπαρασκευαστικές ενέργειες διευκόλυνσης φυγής του κατηγορουμένου, καθιστώντας αυτόν ύποπτο φυγής μη αρκούντων των περ. όρων. Ωστόσο με την ανωτέρω πρότασή μας διαφώνησε η Ε΄ Ανακρίτρια γιατί κατά την κρίση της έπρεπε να επιβληθούν στον κατηγορούμενο οι περιοριστικοί όροι της εμφάνισης κάθε 1^η και 16^η μέρα εκάστου μηνός στο Α.Τ. κατοικίας του, της καταβολής εγγυοδοσίας ποσού 100.000 Ευρώ, της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα και της απαγόρευσης οδήγησης ταχύπλοων σκαφών.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 282 ΚΠΔ ορίζεται πως «...4. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί αντί: α) για κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, όταν το μέτρο αυτό δεν επαρκεί ή δεν μπορεί να επιβληθεί λόγω έλλειψης γνωστής διαμονής του κατηγορουμένου στη χώρα ή λόγω μη υποβολής από τον τελευταίο σχετικού αιτήματος να υποβληθεί σε αυτό και β) για περιοριστικούς όρους – εάν αιτιολογημένα κριθεί ότι τα υπό στοιχ. α΄-και β΄ μέτρα δεν επαρκούν – εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου του άρθρου αυτού μόνο αν ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα και δεν έχει γνωστή διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει

ΘΕΣΠΙΣΤΙΚΕ
ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ
Ο ΕΠΙΘΕΣΤΗΣ

8

προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του... Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον αιτιολογημένα κρίνεται ότι δεν επαρκούν οι περιοριστικοί όροι, μπορεί να επιβληθεί προσωρινή κράτηση και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του κατηγορουμένου με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Στην περίπτωση αυτή το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης είναι διάρκειας έως έξι μηνών». Περαιτέρω κατά τη διάταξη του άρθρου 283 Κ.Π.Δ. ορίζεται πως «...Σε περίπτωση διαφωνίας για την προσωρινή κράτηση, αποφαινεται το δικαστικό συμβούλιο (α' 305-307 στ'). Η πρόταση του Εισαγγελέα υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία 3 ημερών και το Συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε προθεσμία 5 ημερών. Στο μεταξύ διάστημα με διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται ο κατ' οίκον περιορισμός του κατηγορουμένου, η αφαίρεση διαβατηρίου ή άλλου ισοδύναμου ταξιδιωτικού εγγράφου και η απαγόρευση εξόδου του από τη χώρα. 2. Το ένταλμα για την προσωρινή κράτηση ή η διάταξη που ορίζει τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 282 περιέχει, εκτός από τα τυπικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 276 παρ. 3, την ακριβή σημείωση για το κακούργημα ή το πλημμέλημα, το ένταλμα προσωρινής κράτησης εκτελείται με την φροντίδα του Εισαγγελέα από τις αρχές, που σύμφωνα με το άρθρο 277 τους έχει ανατεθεί η εκτέλεση ενταλμάτων για τους στρατιωτικούς τηρούνται και οι σχετικές διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα».

Από τα στοιχεία της δικογραφίας και συγκεκριμένα τις μαρτυρικές καταθέσεις, τα έγγραφα και την απολογία του κατηγορουμένου προέκυψαν σοβαρές ενδείξεις ενοχής σε βάρος του κατηγορουμένου αφού προέκυψε ότι ο Λυκουρέζος Θρασύβουλος περί ώρα 12.45, στις 16-8-2016, σε θαλάσσια περιοχή νότια της νήσου Αίγινας πλησίον της νήσου Μονής έπλεε με το ταχύπλοο σκάφος «ΝΤΟΥΕΝΤΕ Τ.Α. 171» με ιλιγγιώδη ταχύτητα παρά την λόγω των ημερών (θέρους και Δεκαπενταύγουστου) πυκνότητα της θαλάσσιας κυκλοφορίας και έτσι επέπεσε επί του πλοίου (είδους ΛΑΝΤΖΑ) 'Ε/Γ-Τ/Ρ ΑΝΤΩΝΙΑ Ν.Α. 66' εμβολίζοντας αυτό, το οποίο και βυθίστηκε. Στο «ΑΝΤΩΝΙΑ» επέβαιναν 24 άτομα μετά δε τη σύγκρουση επέπεσαν όλοι οι

επιβαίνοντες στη θάλασσα και επήλθε ο θάνατος τεσσάρων εξ' αυτών και δη των Τρίμη Στυλιανού (58 ετών) , Κατιφέ Θεοδοσίου (44 ετών), Κατιφέ Σεβαστής (5 ετών) και Cherednyk Levgen (36 ετών) ενώ τραυματίστηκαν οι Cherednyka Anastasia, Μιχαήλ – Νικόλαος Λαμπρακόπουλος, Αναστάσιος Σίδερης, Μιχαήλ Γεωργιάδης και Γεώργιος Λαμπρακόπουλος. Μετά δε το τραγικό συμβάν ο κατηγορούμενος χειριστής του ταχύπλοου στο οποίο επέβαινε μαζί με τους Βενετσιάνο Επαμεινώνδα – Παύλο, Βενετσιάνου Ευθυμία και Καρακάση Θεοδότη, αντί να ενημερώσει έγκαιρα το Λιμεναρχείο για τον συντονισμό και διάσωση των ναυαγών και αντί να παράσχει άμεση βοήθεια (δια της ρίψης σωσιβίων) στους παθόντες, φέρεται να τηλεφωνεί σε οικεία προς αυτόν πρόσωπα και συγκεκριμένα καταρχήν στον Πολυανίδη Ιωάννη, ο οποίος ενημέρωσε τον Μαλτέζο Αντώνιο και από κοινού με σκάφος κατέφθασαν στο «ΝΤΟΥΕΝΤΕ». Από εκεί ο Μαλτέζος Αντώνιος με φουσκωτό φέρεται να απομακρύνει τους τρεις συνεπιβαίνοντες του κατηγορουμένου μεταφέροντας αυτούς στο πλησιέστερο λιμάνι της Πέρδικας, χωρίς ωστόσο να μεταφέρει και τον κατηγορούμενο παρά το γεγονός ότι αυτός δεν αισθανόταν καλά και στο πλοίο ήδη έμπαιναν νερά (βλ. σχετ. τις από 17-8-16 μαρτυρικές καταθέσεις Πολυανίδη Ιωάννη και Μαλτέζου Αντωνίου). Ακολούθως περί ώρα 13.00 ο κατηγορούμενος τηλεφωνεί σε έτερο φίλο του τον Νεκτάριο Λεούση για να τον παραλάβει και να τον μεταφέρει στο Λιμεναρχείο της Αίγινας. Ωστόσο τελικά δεν προστρέχει στον χώρο συμβάντος ο Λεούσης αλλά ο βοηθός του σκάφους «ΝΤΟΥΕΝΤΕ II» Μιχαήλ Όσκαρ Νταβίντ κατόπιν προτροπής του Λεούση Νεκταρίου, που αφού παραλαμβάνει τον κατηγορούμενο για να τον μεταφέρει στο λιμάνι της Αίγινας στη χώρα προκειμένου να παραδοθεί στο Λιμεναρχείο (σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του κατηγορουμένου), τελικά αυτοί αποβιβάζονται λόγω ισχυριζόμενης αδιαθεσίας του κατηγορουμένου (πόνων στη μέση) στο λιμανάκι Φάρος της Αίγινας, όπου είχε ήδη ειδοποιηθεί η σύζυγος του Λεούση Νεκταρίου, Βογιατζή Ευαγγελία και τους περιμένει με όχημα. Στο μεταξύ ο κατηγορούμενος έχει ήδη ενημερώσει και τον ευρισκόμενο στην Αθήνα Κρουσσανιωτάκη Γεώργιο, ιδιοκτήτη του σκάφους «ΝΤΟΥΕΝΤΕ» σχετικά με

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελλής
HP

8

το συμβάν. Από όλη την ανωτέρω συμπεριφορά, φέρεται ο κατηγορούμενος να απομακρύνει καταρχήν τους τρεις συνεπιβαίνοντες και να τηλεφωνεί σε πλήθος οικείων προσώπων προς αυτόν πλην των καθ' ύλην αρμοδίων οργάνων του Λιμενικού. Ενώ θα ανέμενε κανείς να ειδοποιήσει πρώτα το Λιμενικό και να μεταβεί και αυτός στο πλησιέστερο λιμάνι της Πέρδικας, αφού ήδη είχε υπάρξει μέριμνα για τη ρυμούλκηση του σκάφους, μαζί με τους τρεις συνεπιβαίνοντες, αυτός καταλήγει μετά από τηλεφωνικές συνεννοήσεις με φίλους του στο Λιμανάκι Φάρος. Εν προκειμένω αξίζει να σημειωθεί πως δεν ευσταθεί και ο ισχυρισμός του περί άγνοιας της απώλειας ανθρώπινων ζωών, που καθώς λέει πληροφορήθηκε στο Λιμεναρχείο μεταγενέστερα, αφού τόσο ο Πολυανίδης Ιωάννης όσο και ο Μαλτέζος Αντώνιος αναφέρονται σε πνιγμένους και συντρίμια που είδαν όταν προσέγγιζαν για τη ρυμούλκηση του σκάφους του κατ/νου και είναι απίθανο να μην τον πληροφόρησαν γι' αυτό (βλ. σχετ. καταθέσεις των ανωτέρω). Τέλος εντύπωση προκαλεί ότι ο κατηγορούμενος αν και αυθορμήτως προσελθών συλλαμβάνεται περίπου 2,5 ώρες μετά το συμβάν όχι ωστόσο στο Λιμεναρχείο αλλά στη θέση «Πύργος του Μάρκελλου». Όλες οι παραπάνω ενέργειες συνιστούν κατά την άποψή μας προπαρασκευαστικές ενέργειες φυγής – που καθιστούν τον κατηγορούμενο ύποπτο φυγής- και οι οποίες δεν τελεσφόρησαν, καθόσον ο κλοιός εναντίον του είχε στενεύσει ενώ και όντας ευρισκόμενος σε νησί δεν ήταν ιδιαίτερα ευχερής η διαφυγή του, αφού ήδη οι αρχές αναζητούσαν τον ιδιοκτήτη του οχήματος, πόσο μάλλον τον χειριστή που ήταν γνωστός στην Αίγινα (βλ. σχετ. την από 16-8-16 κατάθεση του Κρουσσανιωτάκη Γεωργίου).

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω κρίνεται επιβεβλημένη η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου, λόγω τέλεσης προπαρασκευαστικών ενεργειών προς διευκόλυνση φυγής εκ μέρους του, μη αρκούντων των περιοριστικών όρων και πρέπει το Συμβούλιό Σας να αποφανθεί υπέρ της προσωρινής κρατήσεως του Λυκουρέζου Θρασύβουλου – Κωνσταντίνου και να αρθεί η διαφωνία που ανέκυψε υπέρ του Εισαγγελέα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΩ: Να αρθεί η διαφωνία που ανέκυψε μεταξύ Εισαγγελέως και Ανακριτή ερειδομένη επί της προσωρινής κρατήσεως ή μη του κατηγορουμένου Λυκουρέζου Θρασύβουλου – Κων/νου του Παναγιώτη, κατ. Αίγινας υπέρ της εισαγγελικής άποψης και να εκδοθεί σε βάρος του ένταλμα προσωρινής κρατήσεως. Πειραιάς 20-8-2016, Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΖΩΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ».

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά τη διάταξη του άρθρου 282 παρ. 4 του ΚΠοινΔ, όπως ισχύει με το άρθρο 2 παρ. Γ του Ν.4205/2013 (ΦΕΚ Α 242/6.11.2013), με το άρθρο 31 παρ. 1 του Ν.4055/2012 (ΦΕΚ Α 51/12.3.2012) και με το άρθρο 24 παρ. 1 του Ν. 3811/2009 (ΦΕΚ Α 231/18.12.2009), "Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί αντί: α) για κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, όταν το μέτρο αυτό δεν επαρκεί ή δεν μπορεί να επιβληθεί λόγω έλλειψης γνωστής διαμονής του κατηγορουμένου στη χώρα ή λόγω μη υποβολής από τον τελευταίο σχετικού αιτήματος να υποβληθεί σε αυτό και β) για περιοριστικούς όρους -εάν αιτιολογημένα κριθεί ότι τα υπό στοιχεία α' και β' μέτρα δεν επαρκούν- εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου αυτού, μόνον αν ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα και δεν έχει γνωστή διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και από τη συνδρομή των ανωτέρω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανόν, όπως προκύπτει από προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες του για ομοειδείς αξιόποινες πράξεις, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Εάν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στο νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη ή εάν το έγκλημα τελέστηκε κατ' εξακολούθηση ή στο πλαίσιο

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας
Ζωή Νικολάου

9

εγκληματικής ή τρομοκρατικής οργάνωσης ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι αν αφεθεί ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Μόνο η κατά το νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την επιβολή προσωρινής κράτησης. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον αιτιολογημένα κρίνεται ότι δεν επαρκούν οι περιοριστικοί όροι, μπορεί να επιβληθεί προσωρινή κράτηση και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του κατηγορουμένου, με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου. Στην περίπτωση αυτή, το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης είναι διάρκειας έως έξι μηνών.»

Στην προκείμενη περίπτωση, νομίμως εισάγεται ενώπιον του Συμβουλίου αυτού, με την υπ' αριθμ. Φ16-993/5006/22.8.2016 πρόταση της Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 32 παρ. 1 και 4, 138 παρ. 2, 283 παρ. 1 και 307 εδ. στ ΚΠΔ, η κρινόμενη υπόθεση, η οποία αφορά σε διαφωνία μεταξύ της Ανακρίτριας του Ε' Τμήματος Πλημμελειοδικών Πειραιώς και της Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς, ως προς την επιβολή στον κατηγορούμενο, Θρασύβουλο - Κωνσταντίνο Λυκουρέζο του Παναγιώτη και της Ρόζας - Λίζας, συνταξιούχο, 77 ετών, κάτοικο Αθηνών (Χάριτος 31) περιοριστικών όρων ή προσωρινής κράτησης, αντίστοιχα. Ειδικότερα, κατά του προαναφερόμενου κατηγορουμένου, ασκήθηκε ποινική δίωξη για τις πράξεις της : 1) διατάραξης της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας, από ενδεχόμενο δόλο, από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και επήλθε θάνατος προσώπων, 2) πρόκλησης ναυαγίου, από ενδεχόμενο δόλο, από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και προέκυψε θάνατος προσώπων, 3) ανθρωποκτονίας από αμέλεια, κατά συρροή, και 4) της σωματικής βλάβης από αμέλεια (πλημμέλημα), κατά συρροή (άρθρα 1, 26 παρ. 1, 27 παρ. 1, 28, 29, 51, 52, 53, 59 60, 61, 63, 79, 94, 277 στοιχ. γ'-β', 291 § 1 στοιχ. γ'-β', 302 § 1 και 314 § 1 εδαφ. α' του Ποινικού Κώδικα) και

παραγγέλθηκε νομίμως η διενέργεια κυρίας ανάκρισης. Μετά από την απολογία του προαναφερόμενου κατηγορούμενου για τις πράξεις αυτές ενώπιον της Ανακρίτριας του Ε΄ Τμήματος, καθώς και την ακρόαση αυτού (κατηγορουμένου) και του συνηγόρου του από την Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιώς, η τελευταία εξέφρασε τη γνώμη ότι πρέπει να επιβληθεί προσωρινή κράτηση στον κατηγορούμενο, κρίνοντας ότι προέκυψαν προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του, ενώ, αντίθετα, η προαναφερομένη Ανακρίτρια είχε την άποψη ότι αρκεί η επιβολή σε αυτόν των περιοριστικών όρων: 1) της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα 2) της εμφάνισής του την 1^η και 16^η κάθε μήνα στο Α.Τ. του τόπου κατοικίας του, 3) της απαγόρευσης οδήγησης ταχύπλοων σκαφών και 4) της καταβολής εγγυοδοσίας ποσού εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ.

Από τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί κατά τη διενεργηθείσα αστυνομική προανάκριση και τη μέχρι τώρα κύρια ανάκριση, και, συγκεκριμένα, τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων, τα επισυναπτόμενα στη δικογραφία έγγραφα, την απολογία και το απολογητικό υπόμνημα του κατηγορούμενου, καθώς και τα από 22-8-2016 και από 23-8-2016 έγγραφα υπομνήματα αυτού προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής σε βάρος του ως άνω κατηγορουμένου, ήτοι σοβαρές ενδείξεις περί του ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε τις αποδιδόμενες σε αυτόν -κακουργηματικής και πλημμεληματικής- φύσης πράξεις, γεγονός ως προς το οποίο δεν υφίσταται, άλλωστε, διαφωνία μεταξύ της Ανακρίτριας και της Εισαγγελέως, δοθέντος ότι η ύπαρξη αυτών αποτελεί προϋπόθεση τόσο για την επιβολή προσωρινής κράτησης όσο και για την επιβολή περιοριστικών όρων. Ειδικότερα, από τα ανωτέρω στοιχεία προέκυψαν τα εξής, για την υπόθεση αυτή: Στις 16-8-2016 και περί ώρα 13:00 περίπου, στη θαλάσσια περιοχή της νήσου Αίγινας, ο κατηγορούμενος, οδηγώντας το ταχύπλοο σκάφος με το όνομα «ΝΤΟΥΕΝΤΕ Τ.Α.171», εκτελώντας επικίνδυνους ελιγμούς και με ιλιγγιώδη ταχύτητα, παρά τις επικρατούσες στην περιοχή συνθήκες, και δη την πυκνότητα της θαλάσσιας κυκλοφορίας, ενόψει του θέρους και της εορτής του δεκαπενταύγουστου, επέπεσε στο μέσο περίπου της δεξιάς πλευράς του πλοίου (είδους "λάντζα")

ΓΕΩΡΓΙΩΝ ΚΕ

Ο Εισαγγελέας

24

8

με το όνομα «ΕΓ-Τ/Ρ ΑΝΤΩΝΙΑ Ν.Α. 66», εμβολίζοντάς το και προκαλώντας, με τον τρόπο αυτό, ένεκα και της μεγάλης σφοδρότητας της πρόσκρουσης, τη βύθισή του. Μετά ταύτα, οι είκοσι τέσσερις (24) επιβαίνοντες στο πλοίο αυτό έπεσαν στη θάλασσα, με επακόλουθο το θάνατο τεσσάρων (4) εξ αυτών και δη:

1) του ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΤΡΙΜΗ, ηλικίας 58 ετών, 2) του ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΚΑΤΙΦΕ, ηλικίας 44 ετών, 3) της ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΚΑΤΙΦΕ, ηλικίας 5 ετών, καθώς και 4) του (επ.) CHEREDNYK (ον.) ΙΕΥΓΕΝ, ηλικίας 36 ετών, καθώς και την πρόκληση σωματικών βλαβών σε τουλάχιστον πέντε (5) τούτων, και δη: 1) στην CHEREDNYK ANASTASIA, 2) στον ΜΙΧΑΗΛ-ΝΙΚΟΛΑΟ ΛΑΜΠΡΑΚΟΠΟΥΛΟ, 3) στον ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ ΣΙΔΕΡΗ, 4) στον ΜΙΧΑΗΛ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ και 5) στον ΓΕΩΡΓΙΟ ΛΑΜΠΡΑΚΟΠΟΥΛΟ. Αμέσως μετά από την επέλευση του δυστυχήματος, το σκάφος του ως άνω κατηγορουμένου βρέθηκε ακυβέρνητο, λόγω ζημιών, που προκλήθηκαν στις μηχανές του από την πρόσκρουσή του στο ΕΓ-Τ/Ρ «ΑΝΤΩΝΙΑ», σε απόσταση είκοσι (20) περίπου μέτρων από το σημείο βύθισης του τελευταίου, ενώ είχαν ήδη αρχίσει να εισέρχονται ύδατα σε αυτό. Ο δε κατηγορούμενος -ο οποίος σημειωτέον παρέμεινε απλός θεατής των συμβάντων και ουδεμία βοήθεια προσέφερε στους επιβάτες του ΕΓ-Τ/Ρ ΑΝΤΩΝΙΑ ([π.χ. δια της ρίψης σωσιβίων] - βλ. σχετ. τις από 17.8.2016 εκθέσεις ένορκης εξέτασης των Χρυσούλας Γεωργιάδη και Βασιλείου Πλουμπή, τις από 16.8.2016 εκθέσεις ένορκης εξέτασης των Κωνσταντίνου Γεωργιάδη και Αναστασίας Χρυσοβελόνη και τις από 18.8.2016 εκθέσεις ένορκης εξέτασης των Γεωργίου Λαμπρακόπουλου, Αναστάσιου Αναστασίου, Αλεξάνδρας Αρκούζη, Ilda Bregu, Ιωάννη - Παναγιώτη Σακελλαράκη, Μιχαήλ Γεωργιάδη και Μιχαήλ Λαμπρακόπουλου), των οποίων η ζωή βρισκόταν σε άμεσο κίνδυνο (οι ισχυρισμοί του ότι ο ίδιος έκανε σήματα σε παραπλέοντα σκάφη, φώναζε, πατούσε το "κλάζον" και κουνούσε ένα κοντάρι στο χέρι του κάνοντας "σινιάλο" ουδόλως επιβεβαιώνονται από τις μαρτυρικές καταθέσεις), αντί να ενημερώσει, όπως, κατά το Νόμο και κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όφειλε τις αρμόδιες Λιμενικές Αρχές, κάλεσε πρωτίστως τηλεφωνικά σε βοήθεια τον φίλο του, Ιωάννη Πολυανίδη. Ο τελευταίος ενημέρωσε τον Αντώνιο Μαλτέζο

και από κοινού, με το φουσκωτό σκάφος «ΣΥΜΕΩΝ», έφθασαν στον τόπο της σύγκρουσης, όπου διαπίστωσαν την ύπαρξη ναυαγών ανάμεσα στα συντρίμια του βυθισμένου σκάφους, τους οποίους προσπαθούσαν να περισυλλέξουν οι επιβαίνοντες σε παρακείμενα πλοία (λάντζες), που είχαν φθάσει στην περιοχή, γι' αυτόν το σκοπό. Αφού προσέγγισαν το σκάφος που οδηγούσε ο κατηγορούμενος, το οποίο, ακυβέρνητο, είχε παρασυρθεί από τον άνεμο, 80-100 μέτρα νοτιότερα, ο Ιωάννης Πολυανίδης επιβιβάστηκε σε αυτό, προκειμένου να βοηθήσει στην απάντληση των εισελθόντων υδάτων, ενώ οι λοιποί επιβαίνοντες τούτου, πλην του κατηγορουμένου, και δη, οι Επαμεινώνδας Βενετσιάνος, Ευθυμία Βενετσιάνου και Θεοδότη Καρακάση, επιβιβάστηκαν στο σκάφος του Αντωνίου Μαλτέζου και μεταφέρθηκαν στο πλησιέστερο λιμάνι της Πέρδικας. Ακολούθως, ο κατηγορούμενος, κάλεσε τηλεφωνικά σε βοήθεια και τον Νεκτάριο Λεούση, πλοίαρχο του σκάφους «ΝΤΟΥΕΝΤΕ II» που βρισκόταν στο Αγκίστρι. Ο τελευταίος, του απέστειλε ένα μικρό βοηθητικό φουσκωτό του ανωτέρω σκάφους, με χειριστή τον Όσκαρ - Νταβίντ Μιχαήλ, όπου και επιβιβάστηκε ο κατηγορούμενος, με κατεύθυνση προς την Αίγινα, προκειμένου, σύμφωνα και με τους ισχυρισμούς του, να παραδοθεί στο Λιμεναρχείο. Παρά ταύτα, λίγο αργότερα, ο κατηγορούμενος, επικαλούμενος πόνους στην μέση του, οφειλόμενων στους κραδασμούς του σκάφους, στο οποίο εκείνη τη στιγμή επέβαινε εξαιτίας της κακοκαιρίας, ζήτησε να αποβιβαστεί νωρίτερα, οπότε και αποβιβάστηκε, τελικώς, στην περιοχή «Φάρος» της Αίγινας, αφού, προηγουμένως συνεννοήθηκε με το Νεκτάριο Λεούση, ώστε να τον παραλάβει η σύζυγος του τελευταίου, Ευαγγελία Βογιατζή, από το σημείο αυτό και να τον μεταφέρει με αυτοκίνητο οδικώς στην Αίγινα, όπου και συνελήφθη, δύομιση περίπου ώρες μετά από την επέλευση της σύγκρουσης και δη σε λιμένα της νήσου (λιμένας Φάρος) και όχι στον πλησιέστερο λιμένα της Πέρδικας, ούτε σε αυτόν της έδρας του Λιμεναρχείου. Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, προκύπτουν, συνεπώς, σοβαρές ενδείξεις ενοχής σε βάρος του κατηγορουμένου για τις αποδιδόμενες σε αυτόν αξιόποινες πράξεις, καθώς και συμπεριφορά αυτού, υποδηλούσα σκοπό διαφυγής του. Ειδικότερα, ο κατηγορούμενος, μετά από τη

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

24

8

σύγκρουση των δύο ως άνω σκαφών, παρά το γεγονός ότι επικοινωνήσε τηλεφωνικά με πλήθος οικείων του προσώπων, μεταξύ των οποίων και τον κύριο του σκάφους, Γεώργιο Κρουσανιωτάκη (βλ. σχετική ένορκη κατάθεσή του), παρέλειψε αδικαιολόγητα να ενημερώσει εγκαίρως τις αρμόδιες λιμενικές αρχές, μολονότι γνώριζε καλά, -δοθέντος και του ότι στην απολογία του ενώπιον των Λιμενικών Αρχών δήλωσε «κάτοχος ερασιτεχνικής άδειας χειριστή ταχύπλου επί δεκαετιών και έμπειρος ναυτίλος»-, ότι ανθρώπινες ζωές ήταν σε κίνδυνο και ότι ήταν προς τούτο υποχρεωμένος, μη κρινομένου, εξάλλου, ως πειστικού, και του ισχυρισμού αυτού περί άγνοιας της απώλειας ανθρώπινων ζωών, που, κατά τα λεγόμενά του, πληροφορήθηκε στο Λιμεναρχείο μεταγενέστερα, καθώς οι μάρτυρες που προσέτρεξαν σε βοήθεια του κατηγορουμένου, Ιωάννης Πολυανίδης και Αντώνιος Μαλτέζος, αναφέρονται στις καταθέσεις τους σε πνιγμένους και συντριμμία, γεγονός, για το οποίο ασφαλώς και θα πληροφορήσαν τον τελευταίο, όταν έφθασαν στο σκάφος στο οποίο επέβαινε (βλ. άλλωστε, και τις προαναφερθείσες ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις των επιβαινόντων του "ANTΩΝΙΑ", που επιβεβαιώνουν και ότι αμέσως μετά από τη σύγκρουση αυτό αναποδογύρισε και ότι οι ίδιοι βρέθηκαν στη θάλασσα φωνάζοντας απελπισμένοι). Περαιτέρω, ο κατηγορούμενος προέβη σε πράξεις, όπως απομάκρυνση των τριών (3) συνεπιβατών του, επιβίβαση του ιδίου σε σκάφος και αποβίβαση, λόγω επικαλούμενης αδιαθεσίας του, σε άλλο σημείο, όπου τον ανέμενε ΙΧΕ αυτοκίνητο, οι οποίες (πράξεις) αποτελούν προπαρασκευαστικές ενέργειες διευκόλυνσης της διαφυγής του (δοθέντος ότι αυτό που θα ανέμενε κανείς θα ήταν να ειδοποιήσει πρώτα το Λιμενικό και να μεταβεί και ο ίδιος στο πλησιέστερο λιμάνι της Πέρδικας, αφού ήδη είχε υπάρξει μέριμνα για τη ρυμούλκηση του σκάφους, μαζί με τους λοιπούς τρεις συνεπιβαίνοντες, και όχι να καταλήξει, μετά από τηλεφωνικές συνεννοήσεις με φίλους του, σε άλλο μέρος, όπου αναμένει να τον παραλάβει αυτοκίνητο), δεν τελεσφόρησαν δε, ακολούθως, -με αποτέλεσμα την, μετ' αυθορμήτου προσελεύσεως αυτού, κατόπιν παρελεύσεως δυόμιση ήδη ωρών, σύλληψή του-, ενόψει του ότι ο κλοιός γύρω του πράγματι είχε στενεύσει και ήδη οι Αρχές τον αναζητούσαν,

αφού ήταν, άλλωστε, γνωστό πρόσωπο στην τοπική κοινωνία. Η ως άνω προπεριγραφείσα συμπεριφορά του κατηγορουμένου καθιστά αυτόν ύποπτο φυγής, κρίση η οποία δεν δύναται να αναιρεθεί από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος, γεννηθείς στην Αθήνα, την 26^η.10.1939, είναι ήδη προχωρημένης ηλικίας με επιβαρυνόμενη κατάσταση υγείας (σύνδρομο χρόνιας αποφρακτικής άπνοιας ύπνου, αρτηριακή υπέρταση, συμφορητική καρδιακή ανεπάρκεια και χρόνια νεφρική ανεπάρκεια, για τα οποία λαμβάνει χρονίως φαρμακευτική αγωγή, χρησιμοποιεί συσκευή αναπνευστικής υποστήριξης (autoCPap) με παράλληλη χρήση οξυγόνου κατά τον ύπνο, ενώ είναι συχνές οι περιπτώσεις επιδείνωσης της υγείας του κατά τις οποίες νοσηλεύεται σε νοσοκομεία), δοθέντος, άλλωστε και του ότι τα ανωτέρω στοιχεία δεν εμπόδισαν τον ίδιο να αναλάβει την διακυβέρνηση ενός ταχύπλοου σκάφους, που πλέει με σχετικά μεγάλες ταχύτητες, με όλους τους κινδύνους που αυτό συνεπάγεται. Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, η επιβολή περιοριστικών όρων σε βάρος του κατηγορουμένου δεν επαρκεί για την επίτευξη των σκοπών του νόμου και δη την παράσταση του κατηγορουμένου, οποτεδήποτε στην ανάκριση ή το αρμόδιο Δικαστήριο και την υποβολή του στην εκτέλεση τυχόν καταδικαστικής απόφασης, και για το λόγο τούτο, πρέπει, κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας του Συμβουλίου τούτου, και δη της Προέδρου του, Ευδοξίας Πιστιόλα, και του μέλους αυτού, Κυριακής Κοκκινάκη, να αρθεί η ανακύψασα διαφωνία μεταξύ της προαναφερόμενης Ανακρίτριας και της Εισαγγελέως υπέρ της γνώμης της δεύτερης, περί της επιβολής σε βάρος του κατηγορούμενου Θρασύβουλου -Κωνσταντίνου ΛΥΚΟΥΠΕΖΟΥ του Παναγιώτη, για τις πράξεις που του αποδίδονται, προσωρινής κράτησης αντί επιβολής των προτεινόμενων εκ μέρους της Ανακρίτριας περιοριστικών όρων.

Κατά την άποψη, όμως, του Εισηγητή Κωνσταντίνου Σπυράκου, η ανακύψασα διαφωνία μεταξύ της Ανακρίτριας του Ε' Ανακριτικού Τμήματος και της Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς, σχετικά με την επιβολή περιοριστικών όρων ή προσωρινής κράτησης, αντίστοιχα, πρέπει να αρθεί υπέρ της πρώτης, καθόσον: Όπως συνάγεται από τις διατάξεις των άρθρων 282, 283 και 296 ΚΠΔ, όπως ισχύουν, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 5 παρ.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
Σ.Μ.

Σ

3γ της εκούσης υπερνομοθετική (άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος) ισχύ Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ν.Δ. 53/1974), ο νομοθέτης προέβλεψε ένα σύστημα επιβολής περιοριστικών εν ευρεία εννοία όρων στον κατηγορούμενο, ο επαχθέστερος και έσχατος των οποίων είναι, η προσωρινή κράτηση, που γι' αυτό λειτουργεί εξαιρετικά και δη, πλέον, όταν δεν μπορεί - για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρ. 282 παρ. 3β εδ. γ' και 4α- να τύχει εφαρμογής ο νεοεισαχθείς στο ελληνικό ποινικό δικονομικό δίκαιο περιοριστικός όρος του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση (αρ. 383^Α ΚΠΔ), ενώ η επιβολή των λοιπών (απαγόρευση εξόδου, εμφάνιση σε αρχή, εγγυοδοσία κ.λπ.), που λειτουργούν ως υποκατάστατη εναλλακτική λύση, εξετάζονται κατά προτεραιότητα (βλ. Ανδρουλάκη, «Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης», 1994, σελ. 284, Καρρά, «Μαθήματα Ποινικού Δικονομικού Δικαίου», 2, Β', 1990, σελ. 229, Θ. Δαλακούρα, «Περιοριστικοί όροι», Υπερ. 1997.1161). Σκοπός επιβολής των περιοριστικών αυτών όρων είναι να αποτραπεί ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων και να εξασφαλιστεί ότι εκείνος στον οποίο επιβλήθηκαν θα παραστεί οποτεδήποτε στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της απόφασης. Περαιτέρω, το άρθρο 282 παρ. 4 ΚΠΔ, όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του με τα άρθρα εικοστό πέμπτο του Ν.4411/2016, 2 παρ.Γ του Ν.4205/2013 και 31 παρ.1 β του Ν.4055/2012, όσον αφορά στην προσωρινή κράτηση, προβλέπει την επιβολή αυτής μόνο: α) αν ο κατηγορούμενος διώκεται για κακούργημα και δεν έχει γνωστή διαμονή στη χώρα, ή β) έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του, ή γ) κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή δ) κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του, ή ε) αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες του για ομοειδείς αξιόποινες πράξεις να διαπράξει και άλλα εγκλήματα και, τέλος, στ) εάν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται από το νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα 20 έτη, ή, εάν το έγκλημα τελέστηκε κατ'

εξακολούθηση ή στο πλαίσιο εγκληματικής ή τρομοκρατικής οργάνωσης ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι αν αφεθεί ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Επίσης μπορεί να επιβληθεί προσωρινή κράτηση, διάρκειας έως έξι μηνών, και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του κατηγορουμένου, με βάση τα παραπάνω κριτήρια. Η επιλογή επιβολής στον κατηγορούμενο κάποιου ή κάποιων από τα άνω δικονομικά μέτρα καταναγκασμού, εφόσον προκύπτουν σε βάρος του σοβαρές ενδείξεις ενοχής, μπορεί να επιτευχθεί λυσιτελώς βάσει της αρχής της αναλογικότητας (βλ. άρθρο 25 παρ. 1 Συντάγματος, όπως αναθεωρήθηκε με το ψήφισμα της 6.4.2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής) και των ειδικότερων εκφάνσεων αυτής. Δηλαδή επιλέγεται μόνο εκείνο ή εκείνα τα μέτρα (i) που είναι κατάλληλα για την επίτευξη των άνω σκοπών (αρχή προσφορότητας), (ii) αλλά και αναγκαία «απολύτως» κατ' άρθρο 282 παρ. 1 ΚΠΔ, είτε γιατί είναι τα μοναδικά προς επίτευξη τους, είτε γιατί είναι τα ηπιότερα από τα διατιθέμενα προς τούτο, απαγορευμένης της επιλογής του επαχθέστερου υπέρμετρου (αρχή της αναγκαιότητας) και εν τέλει (iii) ευρίσκονται σε μία παραδεκτή λογική σχέση αναλογίας με την βαρύτητα της διωκόμενης αξιόποινης πράξης (αρχή της υπό στενή έννοια αναλογικότητας, βλ. ΣυμβΠλημΠειρ 130/2005 ΝΟΜΟΣ, ΣυμβΠλημΡοδ 22/2003 ΠοινΔ/νη 2004.543, ΣυμβΠλημΧαλκιδικ 319/2002 ΠοινΔ/νη 2002.1285, Μάνεση, «Ατομικές Ελευθερίες», τ. Α, 1982, σελ. 77, Δαγτόγλου, «Ατομικά Δικαιώματα», τ.Α' 1991, σελ. 177, του ιδίου «Γενικό Διοικητικό Δίκαιο», 1984, σελ. 134, Ανδρουλάκη, ο.π., 18, Καρρά, ο.π. 97, 98). Υπ' αυτή τη θεώρηση, την οποία επιβάλλει και η συνταγματικώς (άρθ. 2 Συντάγματος) κατοχυρωμένη αρχή του σεβασμού και της προστασίας της αξίας του ανθρώπου (προστατευόμενη ως απόλυτο δικαίωμα), η προσωρινή κράτηση πρέπει να είναι απολύτως δικαιολογημένη και σύμφωνη με τις αρχές του κράτους δικαίου και μόνον τότε να επιβάλλεται, όταν υφίστανται ουσιώδη και αναμφισβήτητα στοιχεία που να αποδεικνύουν είτε ότι ο κατηγορούμενος

μετά βεβαιότητας δεν θα εμφανισθεί για να δικάσσει και δεν θα υποβληθεί σε εκτέλεση της αποφάσεως (έτσι ώστε να μην αρκεί η θέση κάποιου περιοριστικού όρου) είτε ότι είναι εξαιρετικά πιθανή η διάπραξη συναφών πράξεων, χωρίς να εμπλέκεται σε ανταποδοτικές και γενικοπροληπτικές λειτουργίες (βλ. Λ. Μαργαρίτη, Ανθρώπινη Αξιοπρέπεια - ΚΠΔ, Υπέρ 1996.467, Συμεωνίδου - Καστανίδου, Προσωρινή Κράτηση, Νομικός Κανόνας και Πράξη, Υπέρ 1991.95). Στην προκειμένη περίπτωση, από το μέχρι τώρα συλλεγέν αποδεικτικό υλικό προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε τις αποδιδόμενες σε αυτόν κακουργηματικής και πλημμεληματικής φύσης πράξεις, γεγονός ως προς οποίο δεν υφίσταται διαφωνία μεταξύ της Ανακρίτριας και της Εισαγγελέως. Παρά ταύτα, δεν συντρέχει άλλη νόμιμη προϋπόθεση, από τις αναφερόμενες περιοριστικά στο άρθρο 282 παρ. 4 ΚΠΔ ως ισχύει, που ήδη εκτέθηκαν στην προηγούμενη νομική σκέψη, προκειμένου να κριθεί ως απολύτως αναγκαία η επιβολή προσωρινής κράτησης σε βάρος του κατηγορούμενου, δεδομένου ότι από μόνη της η βαρύτητα των πράξεων δεν αρκεί για την επιβολή προσωρινής κράτησης. Τούτο δε καθόσον ο κατηγορούμενος, α) έχει γνωστή διαμονή στην Αθήνα (οδός Χάριτος 31), β) δεν υπήρξε κατά το παρελθόν φυγόποινος ή φυγόδικος, ούτε καταδικάσθηκε για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής και δεν έχει καταδικασθεί μέχρι σήμερα για οποιαδήποτε πράξη (βλ. αντίγραφο του ποινικού του μητρώου) ούτε είναι προσεσημασμένος για άλλη πράξη, ούτε (γ) με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των πράξεών του κρίνεται ότι αν αφεθεί ελεύθερος, είναι πολύ πιθανό να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Περαιτέρω, από τα ίδια αποδεικτικά μέσα, ουδόλως προέκυψε ότι, μετά την πρόκληση του δυστυχήματος, επιχείρησε προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη διαφυγή του ή επέδειξε γενικότερα συμπεριφορά που να υποδηλώνει σκοπό φυγής. Συγκεκριμένα, αμέσως μετά το δυστύχημα, που έλαβε χώρα περί ώρα 12.45 - 13.00 της 16.8.2016, το σκάφος του κατηγορουμένου βρέθηκε ακυβέρνητο, λόγω ζημιών που προκλήθηκαν στις μηχανές του από την πρόσκρουσή του στο ΕΓ-Τ/Ρ «ΑΝΤΩΝΙΑ», σε απόσταση 20-30 μέτρων από το σημείο βύθισης του

τελευταίου. είχαν δε αρχίσει να εισέρχονται ύδατα σε αυτό. Ο κατηγορούμενος αντί να ενημερώσει, όπως κατά το νόμο όφειλε, τις αρμόδιες λιμενικές αρχές, κάλεσε τηλεφωνικά σε βοήθεια τον φίλο του Ιωάννη Πολυανίδη. Ο τελευταίος, ο οποίος βρισκόταν στην Αίγινα, ζήτησε τη συνδρομή του Αντωνίου Μαλτέζου, δύτη, με το φουσκωτό σκάφος «ΣΥΜΕΩΝ» του οποίου και ξεκίνησαν αμέσως για τον τόπο του δυστυχήματος. Καθώς αυτοί πλησίαζαν μετά από 15-20' στον τόπο του δυστυχήματος, διαπίστωσαν την ύπαρξη ναυαγών ανάμεσα στα συντρίμια του ήδη βυθισθέντος σκάφους «ΑΝΤΩΝΙΑ», τους οποίους προσπαθούσαν να διασώσουν οι επιβαίνοντες σε πλοία (λάντζες), τα οποία είχαν ήδη καταφθάσει. Στην προσπάθεια αυτή συνέδραμε και ο Αντώνιος Μαλτέζος, (βλ. κατάθεση του ιδίου και του Ι.Μούρτζη, κυβερνήτη του Ε/Γ Τ/Ρ πλοίου «ΑΓ.ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΙ»), ο οποίος εντόπισε, όπως και ο συνεπιβάτων Ι. Πολυανίδης, σορούς θυμάτων του «ΑΝΤΩΝΙΑ». Στη συνέχεια προσέγγισαν το σκάφος του κατηγορουμένου, που, ακυβέρνητο, είχε παρασυρθεί από τον άνεμο, 80-100 μέτρα νοτιότερα. Ο Ι. Πολυανίδης επιβιβάστηκε στο ακυβέρνητο σκάφος, επιχειρώντας να βοηθήσει στην απάντληση των εισελθόντων υδάτων ενώ οι επιβάτες αυτού, πλην του κατηγορουμένου, ήτοι οι Επαμεινώνδας Βενετσιάνος, Ευθυμία Βενετσιάνου και Θεοδότη Καρακάση, οι οποίοι ήταν μεγάλης ηλικίας και είχαν τρομοκρατηθεί από το συμβάν, καθ' υπόδειξη του κατηγορουμένου, επιβιβάστηκαν στο σκάφος του Αντ. Μαλτέζου και μεταφέρθηκαν στο πλησιέστερο λιμάνι της Πέρδικας, όπου αποβιβάστηκαν. Παράλληλα, ο κατηγορούμενος κάλεσε σε βοήθεια και τον Νεκτάριο Λεούση, πλοίαρχο του σκάφους «ΝΤΟΥΕΝΤΕ ΙΙ» που βρισκόταν στο Αγκίστρι, ο οποίος για να τον συνδράμει του απέστειλε το μικρό βοηθητικό φουσκωτό του σκάφους του, με χειριστή τον Όσκαρ - Νταβίντ Μιχαήλ. Ο τελευταίος έφτασε στο σκάφος του κατηγορουμένου 15' περίπου λεπτά αργότερα, ενώ είχε ήδη επιστρέψει από την Πέρδικα ο Αντώνιος Μαλτέζος με το «ΣΥΜΕΩΝ», συνοδευόμενος από τον Κωνσταντίνο Κωνσταντινίδη και είχαν επιληφθεί της ρυμούλκησης και της άντλησης απ' αυτό των υδάτων. Ο κατηγορούμενος επιβιβάστηκε στο σκάφος που χειριζόταν ο Όσκαρ - Νταβίντ Μιχαήλ, αφήνοντας στο σκάφος

ΑΠΟΡΡΙΘΗΚΕ
ο κατηγορούμενος
84

8

«ΝΤΟΥΕΝΤΕ» τους ανωτέρω (Πολυανίδη, Κωνσταντινίδη και Μαλτέζο), και απέπλευσαν με κατεύθυνση προς την Αίγινα. Λίγο αργότερα, όμως, ο κατηγορούμενος, επικαλούμενος πόνους στην μέση του, ενόψει του μικρού μήκους του σκάφους, ζήτησε να αποβιβαστεί νωρίτερα. Έτσι αποβιβάστηκε στην περιοχή «Φάρος» αφού προηγουμένως συνεννοήθηκε με τον Νεκτάριο Λεούση, ώστε να τον παραλάβει η σύζυγός του τελευταίου Ευαγγελία Βογιατζή από το σημείο αυτό («Φάρος») και να τον μεταφέρει με αυτοκίνητο οδικώς στην Αίγινα. Εκεί, στη θέση «πύργος Μάρκελου», κατόπιν τηλεφωνικής συνεννόησης με τις λιμενικές αρχές, που έλαβε χώρα σε χρόνο και υπό συνθήκες που δεν έχουν γίνει γνωστές στην ανάκριση, παραδόθηκε σ' αυτές περί ώρα 15.30. Με βάση τα παραπάνω περιστατικά, δεν προκύπτουν ενέργειες του κατηγορουμένου σκοπούσες σε διευκόλυνση διαφυγής του, καθόσον, παρά την –αδικαιολόγητη- παράλειψή του να καλέσει εγκαίρως τις αρμόδιες λιμενικές αρχές, δεν επιχείρησε να διαφύγει εκμεταλλευόμενος την χαοτική κατάσταση που είχε δημιουργηθεί, ενόψει και της ευχέρειας πρόσβασής του σε ταχύπλοα σκάφη φίλων και γνωστών του, αλλά φρόντισε, αρχικά, για την ασφαλή μεταφορά των επιβατών του σκάφους του στη στεριά, στη συνέχεια για τη ρυμούλκηση του και την αποτροπή βύθισης/προσάραξης του, και, κατόπιν αυτών, μετέβη στην Αίγινα προκειμένου να παραδοθεί αυτοβούλως στις Αρχές, δύομιση περίπου ώρες μετά το συμβάν, χρόνος ο οποίος δαπανήθηκε κατά την επιχείρηση των παραπάνω ενεργειών και όχι για να διαφύγει ή να προετοιμάσει τη φυγή του, καθόσον ουδέν σχετικό στοιχείο, ενδεικτικό αντίστοιχης πρόθεσής του, προκύπτει από το ανακριτικό υλικό, με τη σημείωση ότι η τυχόν παράλειψη παροχής συνδρομής προς τους ναυαγούς του «ΑΝΤΩΝΙΑ», εφόσον ήθελε υποτεθεί ότι υφίστατο αντίστοιχη πρακτική δυνατότητά του (πέραν –ασφαλώς- της κλήσης της αρμόδιας λιμενικής αρχής), ουδόλως σχετίζεται με το εν προκειμένω κρίσιμο ζήτημα της εκδήλωσης πρόθεσης διαφυγής. Η διαφυγή του, εξάλλου, θα ήταν ιδιαίτερα δυσχερής αν όχι αδύνατη, ενόψει και των προσωπικών περιστάσεών του και δη του προχωρημένου της ηλικίας του και της επιβαρυσμένης κατάστασης της υγείας του, καθόσον πάσχει από σύνδρομο χρόνιας αποφρακτικής άπνοιας ύπνου,

αρτηριακή υπέρταση, συμφορητική καρδιακή ανεπάρκεια και χρόνια νεφρική ανεπάρκεια, για τα οποία λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή, χρησιμοποιεί συσκευή αναπνευστικής υποστήριξης (autoCPap) με παράλληλη χρήση οξυγόνου κατά τον ύπνο, ενώ είναι συχνές οι περιπτώσεις επιδείνωσης της υγείας του κατά τις οποίες νοσηλεύεται σε νοσοκομεία, ήτοι συνθήκες τις οποίες δεν θα μπορούσε να αντιμετωπίσει υπό καθεστώς δίωξής του από τις αρχές. Ωστόσο, με βάση τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα, δεδομένης της κατά το νόμο βαρύτητας των ως άνω πράξεων κακουργηματικής και πλημμεληματικής φύσης για τις οποίες κατηγορείται, των επαπειλούμενων ποινών, των περιστάσεων κάτω από τις οποίες φέρεται ότι τελέστηκαν και των αιτιών τους, της προσωπικότητας και του χαρακτήρα του κατηγορουμένου και τον βαθμό ανάπτυξης του, των οικονομικών και κοινωνικών όρων καθώς και την πριν από τις πράξεις διαγωγή του, κρίνεται απολύτως αναγκαία, αλλά και αρκεί για την επίτευξη των σκοπών του νόμου, ήτοι ότι ο κατηγορούμενος θα παραστεί οποτεδήποτε στην ανάκριση ή στο αρμόδιο δικαστήριο και θα υποβάλλει τον εαυτό του στην εκτέλεση τυχόν καταδικαστικής απόφασης, η επιβολή, των περιοριστικών όρων α) της απαγόρευσης εξόδου του από την χώρα, β) της εμφάνισης του την 1^η και την 16^η κάθε μήνα στο αστυνομικό τμήμα του τόπου κατοικίας του, γ) της απαγόρευσης οδήγησης ταχύπλοων σκαφών και δ) της καταβολής εγγύησης ύψους 100.000 ευρώ, σύμφωνα με την άποψη της προαναφερομένης Ανακρίτριας, υπέρ της οποίας και θα έπρεπε να αρθεί η κρινόμενη διαφωνία.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΙΠΕΙ τη διαφωνία που ανέκυψε μεταξύ της Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς και της Ανακρίτριας του Ε' Τμήματος Πλημμελειοδικών Πειραιώς, ως προς την επιβολή προσωρινής κράτησης ή περιοριστικών όρων σε βάρος του κατηγορουμένου Θρασύβουλου - Κωνσταντίνου ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΥ του Παναγιώτη και της Ρόζας - Λίζας, κατοίκου Αθηνών, οδός Χάριτος 31, για τις εξής πράξεις: Α) της κακουργηματικής

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΗΣ
ΣΔ-1

8

διατάραξης της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας, από ενδεχόμενο δόλο, από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και επήλθε θάνατος προσώπων. Β) της κακουργηματικής πράξης της πρόκλησης ναυαγίου, από ενδεχόμενο δόλο, από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και προέκυψε θάνατος προσώπων. Γ) της πλημμεληματικής πράξης της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, κατά συρροή και Δ) της πλημμεληματικής πράξης της σωματικής βλάβης από αμέλεια κατά συρροή, που φέρεται ότι τέλεσε στην Αίγινα στις 16.8.2016, κατά πλειοψηφία, υπέρ της απόψεως της πρώτης (Εισαγγελέως), δηλαδή να του επιβληθεί προσωρινή κράτηση, δια της εκδόσεως σε βάρος του, σχετικού εντάλματος προσωρινής κράτησης.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

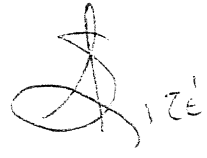
Αποφασίσθηκε στον Πειραιά, στις 24.8.2016 και εκδόθηκε στον ίδιο τόπο στις 25-8-2016.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

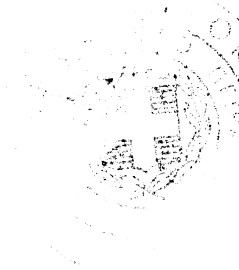

ΕΥΔΟΞΙΑ ΠΙΣΤΙΟΛΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ ΣΙΤΕ

Ακριβές αντίγραφο
αυτού θεωρήθηκε
από τη νόμιμη σύμβαση
Πειραιός 25/8/2016
Ο Γραμματέας

25/8/2016

